

afflxit, tum barbaros Haemi Montis accolassibi. Възможно е както Ямболъ, тъй и Сливенъ да сж влизали тогава въ провинцията Анхияло, управителъ на която е билъ по това врѣме прочутиятъ астрологъ Конст. Ститатусъ, а на цѣла Тракия — Вас. Ватацесъ. Разбира се, че не току тъй безъ политическа подкладка, негодуванието на подбалканското население отъ наложенитѣ върху него данъци, съвпада по врѣме съ появяването на Асѣнъ и Петръ, които, подъ прѣдлогъ за оспорвани нѣкои права върху владѣния въ Балкана (*Κατὰ τὸν Αἰμόν*), подкачатъ освободителното ни движение. Исакъ потегля срѣщу българитѣ при слуха, че тѣ дигатъ глава и се съединяватъ съ команитѣ. Отъ Анхияло той стига Балкана, но защото градоветѣ и другитѣ мѣста били отново укрѣпени отъ българитѣ, защищавани отъ войници „по-леки и по-бързи отъ сърнитѣ, katerющи се по скалитѣ като кози“, той изгубва два мѣсеца въ тоя походъ и нищо не свършва¹⁾. Несъмнѣнно, съ тия скали и katerющи се по тѣхъ българи, които сипѣли канари върху византийската войска, ще се визира една доволно голѣма частъ отъ скалиститѣ склонове и на Сливенския Балканъ. По Никита, Исакъ, „вмѣсто да се върне отъ дѣто е дошелъ“ по направление за Ст.-Загора, избралъ единъ по-късъ пътъ прѣзъ долини, дѣто загубва голѣма частъ отъ войската си съ рискъ даже и на живота си. Никита му натяква, защото византийската кавалерия не могла да се движи въ планинския проходъ, прѣзъ който течала една рѣка. Обаче, доволно тъмно у него, не може да се посочи съ точностъ отъ кждѣ е миналъ императорътъ и дѣ е станало рѣшителното сражение²⁾. Даннитѣ сж тъй неясни,

¹⁾ Imperator iterum egressus, Anchialo praeterita, per ambages Haemum montem adit. Sed cum nihil sua praesentia dignum genere posset, bimestri tempore eam expeditionem circumscripsit, Nam castella et oppida novis moenibus et turribus adornata longe munitiora reperiit; etropugnatores eorum instar cervorum alta petentes, nec aliter quam caprae in rupibus saltantes, pugnam statariam detrectabant. Тукъ вѣроятно подъ израза „Ст.-Планина“ не трѣбва да се разбира края на Източния Балканъ край морето, а Балканътъ отъ Айтосъ до Ст.-Загора. Това ще се види отъ станалото сражение между Сливенъ и Ст.-Загора.

²⁾ Названието Гръцка Нива (Урумъ Тарла на турски) ще е въ свързка съ нѣкое произшествие между българи и византийци, ако